

A bokor mögött meghúzódva, pillanatokra elbóbiskolva, majd fel felriadva gubbasztott. Mikorra megvirradt, mindenkinek hűlt helye volt. Felállt. Ránézett az éjszakai rítus terére, a barlang bejáratára, és az előtte álló oltár még mindig véres tövére. Majd hátat fordított, és azzal a tudattal indult lefelé a hegyekből, hogy a világnak még sincs határa, csak indulni, indulni kell, a megérkezés az istenek dolga.

Budva, 2009. augusztus

